

podřaděn zločinné kvalifikaci krádeže, která se naň nevztahuje. V rozsudkových důvodech se zjišťuje, že ony hřebíky slouží k evidenčním účelům o stáří každého pražce na trati; traťmistr Jaroslav K., na jehož výpovědi jsou zbudována skutková zjištění rozsudková, uvedl jako svědek, že vytažením těchto značkovacích hřebíků je znemožněna evidence obnovení pražců, že každá hlava takového hřebíku jest opatřena značkou dodávající firmy a číslem roku, a že se při obnovení pražce zatluče vždy značkovací hřebík s číslem běžícího právě roku, čímž je zjednána ona evidence, která tudíž byla vytažením hřebíků podle jeho předchozího údaje znemožněna. Právem mohl proto nalézací soud dospěti k závěru, že ony značkovací hřebíky jsou součástkami železnice ve smyslu §§ 85 c) a 175 I b) tr. zák., ano jde o předměty, jichž odstranění může mít aspoň nepřímo nepříznivý vliv na bezpečnost železničního provozu.

Čís. 4001.

Vyazuje-li činnost pachatelova, čelící proti cizímu majetku, v různých svých dějstvích náležitosti skutkové povahy různých majetkových deliktů, jest ji posuzovati s hlediska trestního zákona podle toho jednání, jímž byl cizí majetek přímo zasažen.

Pokud jde o zpronevěru, nikoliv o krádež, odcizoval-li číšník kontrolní známky pro zjištění toho, co měl za pokrmy a nápoje odvésti restauraterovi.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1930, Zm I 392/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Františka J-a do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 26. března 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 176 II c) tr. zák. Zároveň však zrušil rozsudek nalézacího soudu, pokud jím byl obžalovaný Jindřich M. uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II c) tr. zák., obžalovaný František J. pak zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5, 171, 176 II c) tr. zák., podle § 290 tr. ř. z moci úřední jako zmatečný a věc přikázal příslušnému nyní okresnímu soudu trestnímu v Praze k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Při poradě o zmateční stížnosti shledal zrušovací soud, že bylo trestního zákona nesprávně použito (§ 281 čís. 10 tr. ř.) nejen v neprospěch obžalovaného Františka J-a, nýbrž i v neprospěch obžalovaného Jindřicha M-e, odsouzeného pro zločin krádeže podle §§ 171, 176 II c) tr. zák. Cenné známky, které obžalovaný Jindřich M. z návodu obžalovaného Františka J-a odcizoval, byly, jak ze skutkových zjištění rozsudku vyplývá, jen kontrolním prostředkem pro zjištění ceny pokrmů,

kteřé dotyčný číšník pro hosty objednal; podle nich při vyúčtování po skončení obchodu odváděli číšníci spolumajiteli restaurace Josefu H-ému nebo jeho zástupci peníze, vybrané od hostů za pokrmy a za nápoje. Tímto dojednaným použitím nebyla těmto známám propůjčena skutečná vnitřní hodnota majetková, ani mezi restaurátorem a číšníkem, tím méně staly se známky hodnotnými nositeli dotyčné pohledávky proti třetím osobám, což by je nejvýrazněji vyznačovalo jako věci, mající ve jmění resturaterově skutečnou hodnotu ve výši pohledávek za číšníky. Tyto pohledávky, vzniknuvše nezávisle na odevzdání známek převzetím pokrmů pro hosty, trvaly i po odcizení známek dále mezi reustaraterem a číšníkem, majetkový poměr restauratera proti číšníkovi a naopak se tím nikterak nezměnil, odcizením známek byl odstraněn jen důkazní prostředek o jsoucnosti této pohledávky, kteráž jako majetkový právní poměr ve prospěch restauratera trvala mezi stranami dále. Trestný čin se neuskutečňoval ve své podstatě v útoku pachatelů proti známám, nýbrž ve skutečném zatajení jsoucnosti samého právního poměru (pohledávky) při súčtování peněz za zboží, které bylo číšníku restauraterem svěřeno, by od hostů je objednavších za ně peníze vybral a dodavateli zboží — restauraterovi — odvedl (srov. rozh. čís. 3317 sb. n. s. . Podstata trestného činu spočívá tudíž v tomto zadržení a přivlastnění si svěřených věcí, jemuž odcizení známek jako důkazního prostředku bylo jen činností pomocnou. Vykazuje-li činnost pachatelova, čelící proti cizímu majetku, v různých svých dějstvích náležitosti skutkové povahy různých majetkových deliktů, jest ji posuzovati s hlediska trestního zákona podle toho jednání, jímž byl cizí majetek přímo zasažen. Podle toho měl býti čin obžalovaných posuzován s hlediska zpronevěry, která v souzeném případě, kde byla zjištěna výše škody pod 2.000 Kč, může býti jen přestupkem, po případě spoluvinou na něm.

Čís. 4002.

Předmětem činností, stíhaných zákony o maření exekuce a o podvodném úpadku, mohou býti jen takové složky dlužníkovy jmění, jež nejsou vyloučeny z exekuce (z úpadku); pokud sem spadá živnostenský (obchodní) podnik.

Zákonnou výsadu některých částí dlužníkovy jmění, podle níž jsou vyňaty z exekuce (nelze je pojmáti do úpadkové podstaty), nelze rozšířiti na úplaty, docílené dobrovolným prodejem oněch částí dlužníkem.

Zákonné ustanovení o přečinu (přestupku) maření exekuce jest ustanovením podpurným, ustupujícím před kteroukoliv trestní normou, podle níž jest čin ohrožen přísnějším trestem, i před ustanovením § 205 a) tr. zák.

Pro posouzení, zda čin vykazující jinak společné náležitosti přečinu (přestupku) maření exekuce a zločinu podvodného úpadku, spadá pod ono mírnější či pod toto přísnější hledisko, jest rozhodnou intenzita způsobené škody a stupeň protiprávnosti zlého úmyslu pachatelova; do